

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/998/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112228860
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112228860.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa R., zastúpený S. proti odporkyni O., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne X., zastúpený S., o zaplatenie 3.216,61 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25. júna 2013, č.k. 10C/157/2013-78, takto

rozhodol:

Odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti výroku rozsudku vo veci samej **o d m i e t a .**

Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Vedľajší účastník na strane odporkyne je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 46,23 Eur, na účet zástupcu navrhovateľa, **do troch dní.**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 2.903,77 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 11.01.2012 do zaplatenia, do troch dní **od právoplatnosti rozsudku.** Súčasne odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 155 Eur titulom súdneho poplatku a 559,70 Eur titulom trov právneho zastúpenia, **do troch dní od právoplatnosti rozsudku,** k rukám zástupcu navrhovateľa. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 3.216,61 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 2.903,77 Eur od 11.01.2012 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že jeho právny predchodca (D.) uzatvoril dňa 09.02.2007 Zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporkyni peňažné prostriedky vo výške 47.000,- Sk, ktorú sa odporkyňa zaviazala splácať v 59-tich splátkach po 1.284,- Sk. Prvá splátka bola splatná dňa 10.03.2007 a posledná 10.01.2012. Odporkyňa si svoju povinnosť zaplatiť svoj dlh v splátkach riadne a včas neplnila. Pôvodný veriteľ na základe Zmluvy **o postúpení pohľadávok** zo dňa 24.03.2011 postúpil svoje práva z pohľadávky na súčasného navrhovateľa. Navrhovateľ dňa 02.03.2012 uzatvoril s odporkyňou dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, na základe ktorej odporkyňa uznala dlh v celkovej výške 2.903,77 Eur a tieto sa zaviazala splatiť od 20.03.2012, pričom vzala na vedomie, že pohľadávka je premlčaná. Napriek tejto dohode odporkyňa z dlhu nič neuhradila. Pohľadávka navrhovateľa pozostáva z istiny vo výške 2.903,77 Eur a úrokov z omeškania vo výške 312,84 Eur. Podaním, došlým súdu dňa 20.12.2012, vstúpil do konania vedľajší účastník **na strane odporcu** a podaním, došlým súdu dňa 20.05.2013, vzniesol námietku premlčania. Okresný súd rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškание podľa § 153b ods. 1 O.s.p. s tým, že konštatoval, že odporkyni riadne doručil poučenie o následkoch nedostavenia sa **na pojednávanie a nevyjadrenie sa k návrhu.** Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 173 ods. 2, § 153b O.s.p., § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 517 ods. 1, 2, § 558 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh v celom rozsahu zamietne a navrhovateľa zaviazne k povinnosti zaplatiť mu náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania. Vytýkal súdu prvého stupňa, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo výroku o trovách konania mal za to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vyjadrenie k návrhu podal dňa 16.05.2013, v rámci ktorého poukázal na neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy v danej veci, ktorého vyjadrenia sa doposiaľ pridržiava. Navrhovateľ preto nemal byť vo veci úspešný a nemala mu byť priznaná náhrada trov konania. Pokiaľ ide o jeho povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne s odporkyňou náhradu trov konania navrhovateľovi, uviedol, že do konania vstúpil na strane odporkyne s úmyslom chrániť jej spotrebiteľské práva, nevykonal žiaden úkon v jej neprospech, ktorý by jej privodil neúspech v konaní a navrhovateľ použitím nekalej obchodnej praktiky nechal odporkyňu podpísať dohodu o uznaní záväzku, na základe ktorej požadoval, aby ho súd zaviazal na náhradu trov konania. Poukázal na absurdnosť tejto požiadavky aj s odvolaním sa na ust. § 150 O.s.p. vzhľadom na neziskový charakter združenia a vzhľadom na ciele, na sledovanie ktorých zákon o ochrane spotrebiteľa existenciu takýchto združení upravuje. Vyčíslil si trovy odvolacieho konania a trovy prvostupňového konania.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že súd prvého stupňa správne o trovách konania rozhodol, nakoľko mal v konaní plný úspech, a preto je potrebné priznať mu náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva aj proti vedľajšiemu účastníkovi. Odvolanie vedľajšieho účastníka považoval za nedôvodné, nakoľko odporca svoje práva v konaní bráni sám a združenie nevykonalo žiaden iný úkon okrem oznámenia o vstupe do konania, ktorý nemožno považovať za nevyhnutný na účelné bránenie práva, najmä nie v situácii, keď sa odporca vie brániť sám. Mal za to, že vedľajší účastník, ktorý má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, je rovnako povinný popri účastníkovi, na strane ktorého vystupoval, uhradiť úspešnému účastníkovi trovy konania a právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli, a ktoré je povinný vedľajší účastník znášať.

Súd prvého stupňa vyzval svojím podaním zo dňa 05.08.2013 odporkyňu, aby sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka na jej strane vyjadrila, ktorú výzvu odporkyňa prevzala, k podanému odvolaniu sa písomne nevyjadrila.

Súd prvého stupňa vyzval právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, aby v lehote 20 dní predložil súdu vyjadrenie odporkyne, že súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania a súhlasí s podaným odvolaním právneho zástupcu vedľajšieho účastníka proti rozsudku. Zástupca vedľajšieho účastníka na uvedenú výzvu nereagoval.

Odvolací súd vyzval odporkyňu, aby v lehote 7 dní oznámila, či výslovne súhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka proti napadnutému rozsudku, na ktorú výzvu odporkyňa nereagovala.

Skôr, ako odvolací súd pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozsudku vo veci samej, zisťoval, či odvolanie bolo podané v zákonnej lehote, či bolo podané oprávnenou osobou, či je odvolanie prípustné a či spĺňa náležitosti uvedené v § 205 ods. 1, 2 O.s.p.

Podľa ust. § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Ustanovenie § 201 veta druhá O.s.p. zdôrazňuje samostatnosť (nezávislosť na vôli a úkonoch niekoho iného) procesného oprávnenia vedľajšieho účastníka podať odvolanie v tých veciach, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom

a vedľajším účastníkom. Uvedené ustanovenie v spojení s § 93 O.s.p. nemožno však vykladať tak, že vedľajší účastník má právo podať odvolanie iba vtedy, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania jeho vzťahu s účastníkom konania. Rozhodovacia prax súdov zastáva názor, že legitímácia vedľajšieho účastníka na odvolanie je vo všeobecnosti daná, ak sa ním podporovaný účastník nevzdal práva podať tento opravný prostriedok, alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka nevyjadril nesúhlas. Ak podá odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa len vedľajší účastník, musí sa súd vždy zaoberať tým, či a aké stanovisko zaujal k tomuto odvolaniu účastník podporovaný vedľajším účastníkom. Ak sa podporovaný účastník odvolania nevzdal, je súd v prípade, že odvolanie podal len vedľajší účastník, povinný vyzvať ním podporovaného účastníka na vyjadrenie, či dáva k tomuto odvolaniu súhlas. Ak účastník takýto súhlas vedľajšiemu účastníkovi neudelí, ako je to aj v tomto prípade, je odvolanie vedľajšieho účastníka neúčinné, čo má za následok, že odvolací súd odmietne jeho odvolanie ako podané osobou, ktorá na odvolanie nie je oprávnená. Totožný záver konštatuje Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení zo dňa 05.02.2013, sp. zn. 3Cdo/188/2012.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Pre absenciu súhlasu odporkyne s odvolaním vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na jeho strane, rozhodol krajský súd tak, že v uvedenej procesnej situácii odvolanie vedľajšieho účastníka voči výroku rozsudku vo veci samej odmietol podľa citovaného ust. § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Vo výroku napadnutého rozsudku o náhrade trov konania bola uložená povinnosť priamo vedľajšiemu účastníkovi, preto v tejto časti súhlas odporkyne s odvolaním nebol potrebný a výrok o náhrade trov konania krajský súd v napadnutom rozsahu vecne preskúmal. Zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Posúdenie správnosti rozhodnutia okresného súdu v rozsahu vymedzenom odvolaním vedľajšieho účastníka spočívalo na právnom posúdení otázky, či vzniká povinnosť nahradiť trovy konania navrhovateľa aj vedľajšiemu účastníkovi podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., podporujúceho v konaní neúspešného odporcu, či je takáto povinnosť solidárna s odporcom, a či sa takáto povinnosť vzťahuje aj na trovy, ktoré navrhovateľ vynaložil v štádiu konania, kedy vedľajší účastník v konaní ešte nevystupoval, prípadne na časť konania, do ktorej vedľajší účastník nevstúpil.

So zavedením inštitútu vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na podporu účastníka - spotrebiteľa (ust. § 93 ods. 2 O.s.p.) nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania (ust. § 142 - § 150 O.s.p.), ktorá by na nový inštitút reagovala. Súčasne ani samotná právna úprava uvedeného inštitútu problematiku náhrady trov konania neupravuje. Nie je tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá zaväzovala k náhrade trov aj vedľajšieho účastníka, a to solidárne s účastníkom, ktorého podporoval. Záver, že povinnosť nahradiť trovy konania v stanovených prípadoch ťaží aj vedľajšieho účastníka, vyplýva z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. veta prvá a druhá, podľa ktorých má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Pokiaľ teda O.s.p. nevyhradzuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne navrhovateľovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo odporcovi (napr. súhlas so späťvzatím), je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané Občianskym súdnym poriadkom všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Ustanovenia § 142 O.s.p., použité aj v danom prípade, neviažu povinnosť nahradiť trovy konania výslovne na navrhovateľa či odporcu, ale vo všeobecnosti na účastníka. V prípadoch, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia § 142 O.s.p., je tak daná povinnosť nahradiť trovy konania aj vedľajšiemu účastníkovi.

Je teda zrejmé, že pokiaľ vedľajší účastník vystupuje na strane účastníka, u ktorého je daná povinnosť nahradiť trovy konania podľa ustanovení § 142 O.s.p., je takáto povinnosť daná i na strane vedľajšieho účastníka, a to bez ohľadu na to, či sa vznik nahrádzovaných trov časovo kryje s jeho účasťou v konaní. Čo sa týka formy takéhoto spoločného záväzku, je potrebné vychádzať z jedného zo základných princípov náhrady trov konania, a to princípu zodpovednosti za výsledok konania. Plnej

zodpovednosti neúspešnej strany za výsledok konania potom zodpovedá také rozhodnutie súdu, ktoré zaviaže účastníka a vedľajšieho účastníka na jeho strane k solidárnej povinnosti. Pri akejkolvek inej forme by bolo zhoršené veriteľské postavenie účastníka, oprávneného na náhradu trov konania, čo by na neho prenášalo časť zodpovednosti za výsledok konania. Pre takéto zhoršenie by preto museli byť dané dôvody na jeho strane.

Napadnuté rozhodnutie okresného súdu je vo výroku o náhrade trov konania v súlade s vyššie uvedenými závermi, preto bolo v tejto časti krajským súdom ako vecne správne potvrdené.

V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý má proti vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., pričom trovy odvolacieho konania spočívajú v odmene za 1 úkon právnej služby zástupcu navrhovateľa - písomné podanie na súd - vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka proti výroku o trovách prvostupňového konania. Sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby pri základe 714,70 Eur (trovy konania, nakoľko vyjadrenie navrhovateľa smerovalo výlučne k odvolaniu vedľajšieho účastníka v časti trov prvostupňového konania) predstavuje 30,71 Eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. + režijný paušál 7,81 Eur a 20 % DPH z uvedených položiek, spolu 46,23Eur.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.